

Cyril Jeruzalémský – Katecheze o dvojím příchodu Ježíše Krista¹

Zvěstujeme Kristův příchod. Ne jenom jeden, ale i druhý, mnohem krásnější než byl první. Smyslem onoho příchodu byla spíše trpělivost, tento pak ponese diadém Božího království.

Neboť u našeho Pána Ježíše Krista je všechno většinou dvojí. Dvojí narození: jedno z Boha před věky, druhé z Panny před dokonáním věků. Dvojí sestoupení: jedno skryté, jako když padal déšť na rouno (por. Sdc 6:36-40), druhé pak zjevné, totiž to budoucí.

Při prvním příchodu byl ovinut plenkami v jeslích, při druhém bude zahalen světlem jako šatem (por. Ž 104:2). Při prvním vytrpěl kříž a pohrdal potupou. Při druhém přijde obklopený šikem andělů a oslavený.

Nespokojujeme se proto jen s prvním příchodem, ale očekáváme i druhý. A když jsme při prvním řekli: „Požehnaný, který přichází ve jménu Páně“ (Mt 21:9) budeme totéž opakovat při druhém, abychom uctili Pána a zvolali, až mu poběžíme vstříc s anděly: „Požehnaný, který přichází ve jménu Páně.“

Spasitel přijde, ne aby byl opět souzen, ale aby povolal k odpovědnosti ty, od kterých byl povolán na soud. Ten, jenž kdysi, když byl souzen, mlčel, připomene zlosynům, kteří se opovážili sáhnout vůči němu k ukrutnostem, když ho pověsili na kříž: „Toto jsi udělal, a já jsem mlčel.“ (por. Ž 50:21)

Tenkrát přišel ze svého dobrotivého úradku poučit lidi mírným přesvědčováním. Avšak potom, ať chtějí nebo nechtějí, budou podrobeni jeho vládě.

O onom obojím příchodu mluví prorok Malachiáš: „Nenadále pak vstoupí do svého chrámu Pán, kterého hledáte.“ (Mal 3:1). To je první příchod.

A takto začíná mluvit o druhém: „A posel smlouvy, po němž toužíte, opravdu přijde všemohoucí Pán. Kdo však snese den jeho příchodu? Kdo obstojí, až se on ukáže? Bude jak oheň taviče, jako louh těch, kdo bělí prádlo. Usedne tavič a bude čistit.“ (Mal 3:1-3)

Také Pavel naznačuje onen dvojí příchod, když píše Titovi: „Projevila se přece Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života a světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně, a přitom očekávali to, o čem máme na ději, že nám to přinese blaženost: slavný příchod našeho velikého Boha a Spasitele Krista Ježíše.“ (Tit 2,11-13) Vidiš, jak vyjádřil příchod první, za který vzdává díky, i druhý, který očekáváme.

Proto nám předávané vyznání víry ukládá, abychom věřili v toho, „který vstoupil na nebesa, sedí po pravici Otce a znovu přijde ve slávě soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce.“

Přijde tedy náš Pán Ježíš Kristus z nebe. Přijde slavně na sklonku tohoto světa, v poslední den. Nastane totiž konec tohoto světa a tento stvořený svět bude obnoven.

¹ Cyrilius (cca 315 – 386 po Kr.): *Cat. XV,1-3; Patrologia Graeca 33,870-874*. Publikováno 15.12. 2007.